

Plán na řešení problému imigrace 2015

Východiska, cíl a základní prostředek

Ludwig von Mises napsal, že „*Ekonomie nesmí být vyhoštěna do přednáškových síní a statistických úřadů a ponechána v ezoterických kruzích. Ekonomie je filozofií lidského života a jednání a zabývá se každým a vším. Je jádrem civilizace a lidské existence člověka.*“ To nejlépe vyjadřuje východisko tohoto plánu a tím je svoboda jednotlivců a její respektování. Východiskem jsou myšlenky L. Misesa, F. A. Hayeka, B. Leoniho, F. Duna a mnoha dalších.

Cíl plánu je jediný. Obhájit myšlenku otevřené společnosti svobodných lidí a stále se o ní pokoušet a bojovat za ní.

Cílem je, aby mohl mít každý svůj cíl a uskutečňovat jej dle svých možností a schopností, aniž by přitom nerespektoval svobodu jiných, kteří mají nutně jiné cíle. To ale vyžaduje cestu ke svobodě a zpět.

Jediná možná etika pro plán řešení problémů musí být univerzální a tedy etikou svobody tak jak jí formuloval Rothbard. Etiku svobody můžeme shrnout jeho slovy následovně.

1. Každý člověk je vlastníkem svého já a extenze svého já do materiálního světa. Nic více nic méně. Je přirozenou skutečností, že majetek každé osoby, tedy jeho skutečná kontrola nad hmotnými statky, sahá pouze potud, pokud byl vytvořen jeho vlastní prací. Oprávněné vlastnictví by nemohlo překračovat hranice moci jeho dosahu.
Režim ryzí svobody – svobodná společnost – může být charakterizován jako společnost, v níž nedochází k „rozdělování“ vlastnických titulů, v níž, stručně řečeno, není vlastnictví osoby nebo hmotného majetku žádného člověka narušováno nebo poškozováno někým jiným.
Svobodná společnost je jedinou společností, jež může aplikovat stejné základní pravidlo na každého člověka bez ohledu na čas a místo. Na každou osobu se totiž mohou v jakémkoli čase a místě vztahovat tato základní pravidla: vlastnictví sebe sama, vlastnictví dříve nepoužívaných zdrojů, které jedinec zabral a přetvořil, a vlastnictví veškerých nároků odvozených ze základního vlastnictví – buď prostřednictvím dobrovolných směn, nebo jako dobrovolné dary. Existuje-li totiž jakákoli vláda jedné osoby či skupiny nad jinou, jež užívá donucení (tato hegemonie je typická pro každou vládu), potom je nemožné aplikovat na všechny stejné pravidlo.
2. Existuje však ještě druhý, odlišný typ mezilidských vztahů – použití útočného násilí jednoho člověka proti druhému.
Takovéto útočné násilí znamená, že jeden člověk poškodí majetek druhého, aniž by k tomu oběť dala svolení. Útok může směřovat proti něčí osobě (jako v případě fyzického napadení) nebo proti vlastnictví hmotných statků (jako v případě loupeže

nebo nedovoleného vstupu na cizí pozemek). Útočník v každém případě získává kontrolu nad přirozeným vlastnictvím jiného člověka – zbavuje ho svobody jednání a plného výkonu práva na přirozené vlastnictví sebe sama.

Parazitismus tudíž nemůže představovat univerzální etiku.

3. Každého, kdo zaútočí na osobu nebo majetek jiného člověka, můžeme definovat jako zločince. Zločincem je každý, kdo iniciuje násilí proti jinému člověku a jeho majetku – každý, kdo používá k získání statků a služeb „politických prostředků“ donucení.

Tento plán má dvě části. První část je společná pro řešení všech dalších problémů naší civilizace. Druhá část je speciální. Týká se konkrétně problému imigrace. Tento problém se možná nezdá jako velký, ale je to evidentně „špička lidovce“, který nás ohrožuje. Snad nás nepostihne osud Titaniku, chlouby jejich tvůrců. K tomu je ale třeba učinit jistá opatření dle nějakého plánu. Kapitán Titaniku se snažil ledovci vyhnout a způsobil škody, které nepředpokládali ani jeho konstruktéři. Ani my již nestihneme před naším „ledovcem“ uhnout. Uhýbání před problémy nám nikdy nepomůže.

O kolektivním rozhodování

Lze si všimnout, že jinak se rozhodujeme, pokud se rozhodujeme sami za sebe a pokud ve skupině, kde třeba navíc nemusíme být přímo zodpovědní za následky či možná náklady rozhodnutí musí nést i ti přehlasovaní a zisky z rozhodnutí má pouze formální většina.

K tomu, abychom omezili kolektivní rozhodování na minimum a provádělo se po důkladné se jen pouze tam, kde je k tomu dobrý důvod a s možností toto kolektivní rozhodování nahradit individuálním, pokud se ukáže, že kolektivní rozhodování poškozují konkurenci těch, kteří mohou řešit problémy.

Je třeba začít hledat jak pomocí odvoláním na tradiční právní principy v oblasti civilního práva omezit oblasti, kde se zbytečně rozhoduje ve většinovém skupinovém rozhodovacím procesu produkující také tzv. „legislativu“.

Je nezbytné uskutečnit reformy zejména v těchto oblastech.

Oblast 1. Politické zastupování osob.

Oblast 1.1. Omezit kolektivní hlasování pouze na dobře odůvodněné oblasti dle principů Bruna Leoniho a F. A. Hayeka.

Oblast 1.2. Reforma demokratických procedur.

Oblast 1.3. Rozdělit jednotný totalitní a všeobecný systém práva na právní systémy určitých skupin osob dle jejich potřeb.

Oblast 1.4. Omezit počet voličů v oblasti politického rozhodování na ty, kteří nejsou příjemci darů od státu, ale naopak sami přispívají vlastními obětmi zvláště k obraně společnosti před zločinci.

Oblast 2. Uspořádání státu.

Oblast 2.1. Uznat právo jednotlivců na secesi od státu.

- Oblast 2.2.** Předefinovat funkci státu, který by neměl být nástrojem různých zájmových skupin omezovat svou konkurenci. Úkolem státu je pouze ochrana osob před individuálním násilím v rámci tzv. panství práva, který zamezuje narůst organizovaného státního násilí.
- Oblast 2.3.** Upravit ústavu tak, aby vyhovovala těmto omezeným funkcím státu a právo na secesi.
- Oblast 2.4.** Předefinovat právní status jednotlivce v rámci státu s občana na osobu.
- Oblast 2.5.** Upravit civilní právní systém tak, aby nesloužil hlavně zájmovým skupin pro realizaci konkrétních cílů s předvídatelnými výsledky ziskovosti a ztrátovosti pro různé skupiny osob. Právní pravidla by měla být tak obecná, aby umožnila všem a po velmi dlouhou dobu dosahovat štěstí i v nepředvídatelných situacích. Zároveň
- Oblast 3.** Upravit daňové principy na základě „žádného zdanění bez osobního zastoupení“.
- Oblast 4.** Reforma soudního systému.
- Oblast 4.1.** Složka státu – úřad mající v oblasti soudů místo jako přetoři – *praeterus ius* – v Římě.
- Oblast 4.2.** Civilní složka, soudci jako rozhodci – *ius*, jež oslovují strany a advokáti.
- Oblast 5.** Uskutečnit měnová a bankovní reformu a reformu bankovníctví tak, aby bankovníctví a měnový systém byl podřízen tradičním právním principům a nikoliv kolektivistickému rozhodování zájmových skupin.
- Oblast 6.** Náhrada socialistických ostrovů kalkulačního chaosu reprezentované vládou a jejími ministerstvy či dalšími orgány státní moci.
- Oblast 7.** A mnoho dalších tam, kde se zbytečně používá kolektivní rozhodování místo individuálního.

Zde se ukazuje obrovský rozsah našich problémů, které vyřešit pouze při velkém odhodlání většiny lidí.

Možná, že je již pozdě na záchranu naší jistě úžasné civilizace, kde při řešení problémů např. konce 18. století trochu v jistých obdobích zvítězil respekt ke svobodě většiny osob

Návrh osnovy plánu

Navrhuji osnovu pro formulování východiska, analýzu a návrh řešení. Slovem „Západ“ myslíme okcidentální kulturu, která v současné době se geograficky rozkládá na ploše Západní a Střední Evropy a Severní Ameriku a Austrálii a Izrael, Japonsko, Korea a Tchaj-wan. „Západní“ znamenalo toto: liberalismus a demokracie, kapitalismus a individualismus, svobodný obchod a neomezování konkurence svobodných osob a jakákoliv formy internacionalismu nebo lásky k míru.

Program řešení problému hromadné imigrace 2015:

Bod návrhu: 1   **Východiska k řešení problému:**

Bod návrhu: 1.a   Jaké jsou příčiny imigrace?

Bod návrhu: 1.b   Jaká jsou rizika?

Bod návrhu: 1.c Jak je připraven bývalý Západ řešit jak prevenci, tak následky? Jak je schopen se poučit?

Bod návrhu: 1.d Jaké jsou naše příležitosti?

Bod návrhu: 2 Analýza situace bývalého „Západu“, jehož hodnoty a ideje byli již opuštěny:

Bod návrhu: 2.a Ekonomické a právní a politické teorie na „Západě“. Vliv socialistické pojetí.

Bod návrhu: 2.b Stav praxe práva a politiky na „Západě“. Právní status osob. Prapodivné právní pojetí občanství.

Bod návrhu: 2.c Státní politika intervencionismu. Vliv na právní status osob nejen na „Západě“ ale i mimo něj.

Bod návrhu: 2.d Mýtus o údajné demokracii na „Západě“ a ochraně lidských práv.

Bod návrhu: 2.e Vliv převládajícího skupinového rozhodování v politice na řešení problémů Západu.

Bod návrhu: 2.f Vliv omezování produkce související s intervencionistickou politikou „Západu“ např. na mezní kupce mimo „Západ“.

Bod návrhu: 2.g Vliv stále živého merkantilismu v podobě intervencionismu do hospodářských oblastí na země mimo „Západ“.

Bod návrhu: 2.h Vliv „vyvážení demokracie“ mimo „Západ“. Jinými slovy vyvážení kolektivismu v různých podobách mimo „Západ“

Bod návrhu: 2.i Vliv západního „ateismu“ na vnímání nábožensky motivované politiky vlád mimo „Západ“.

Bod návrhu: 2.j Analýza obranné koncepce „Západu“.

Bod návrhu: 3 Rámec řešení

Bod návrhu: 3.a Problém by nemělo opět řešit ti, kteří již selhali. Dokonce jej způsobili minimálně i svou nečinností. Politici jsou od toho, aby chápali lépe problémy společnosti a pokud se ukáže selhání, nesměli by řídit „nápravu“.

Bod návrhu: 3.b V první řadě je přesvědčit lidi a smyslu ztracených „západních“ hodnot a s poctivou analýzou současného stavu.

Bod návrhu: 3.c Navrhnout řešení problémů stavu práva na „Západě“ a pojetí státu dle předchozí analýzy stavu okcidentální společnosti. Reforma soudního procesu inspirovaná modelem ze Starého Říma, kde své místo vedle státní garance mělo právo „vytvořené“ právníky a soukromými soudci.

Bod návrhu: 3.d Úkolem práva a politiky je vytvářet vhodný rámec užitečného fungování konkurence tam, kde je to možné a po pečlivém a opatrném uvážení nahrazovat jí tam, kde není možné vytvářet podmínky pro tvořivé řešení problému svobodnými lidmi.

Bod návrhu: 3.e Měnový systém je zdrojem obrovských problémů v globálních rozměrech, Nutno řešit reformou bankovníctví dle tradičních právních principů, aby se zabránilo provádění bankovníctví částečných rezerv.

Bod návrhu: 3.f Hospodářské problémy řešit pouze na bázi soukromého vlastnictví pomocí úspěšného využívání konkurence jako principu společenské organizace vylučující určité typy donucovacího zasahování do ekonomického života, avšak připouštějící jiné, které mohou značně napomáhat jeho fungování. Řešení nesmí být v rozporu s etikou svobody. Zejména:

Bod návrhu: 3.f.i Je nezbytné, aby tržní strany měly svobodu prodávat a nakupovat za jakoukoliv cenu, při které pro transakci mohou nalézt partnera, a aby měl každý volnost vyrábět, prodávat a nakupovat všechno, co vůbec může být vyráběno nebo prodáváno.

Bod návrhu: 3.f.ii Je podstatné, aby byl vstup na různé trhy otevřený všem za stejných podmínek a aby zákon netoleroval žádný pokus jednotlivců ani skupin omezovat tento vstup, ať už otevřeně, nebo skrytě.

Bod návrhu: 3.f.iii Jakýkoliv pokus o kontrolu cen nebo kvantit určitého zboží zbavuje konkurenci schopnosti efektivně koordinovat individuální úsilí, protože změny cen tak přestávají zaznamenávat všechny relevantní změny v okolnostech a neposkytují už spolehlivé vodítko pro akce jednotlivců.

Bod návrhu: 3.f.iv Zachování konkurence není také neslučitelné v rozsáhlém systému spotřeby a produkce nebezpečných služeb jako je např. nakládání s jedy, radioaktivními látkami, bakteriologickými a nukleárními zbraněmi, pokud organizace těchto služeb není taková, že účinnost konkurence maří. Zřejmě nejvhodnější agentury pro ustanovování pravidel v této oblasti jsou pojišťovny.

Bod návrhu: 3.f.v Zachování konkurence není také neslučitelné v rozsáhlém systému sociálních služeb, pokud organizace těchto služeb není taková, že účinnost konkurence maří. Zřejmě nejvhodnější agentury pro ustanovování pravidel v této oblasti jsou pojišťovny.

Bod návrhu: 3.f.vi Zachování konkurence není také neslučitelné u problémů, ve kterých se obtížně stanovují meze vlastnických práv. Zřejmě nejvhodnější agentury pro ustanovování pravidel v této oblasti jsou pojišťovny a soudy.

Bod návrhu: 4   **Problémy zahraničních politiky.**

Bod návrhu: 4.a Nevyvážet pochybné demokratické postupy a nahradit je ukázáním jak skutečně v praxi funguje společnost založená na individualismu a liberalismu. Umožnit secesy od státu všem osobám a tím by zanikl nebezpečný svět svévolných „národních“ států“ se svými neodpovědnými vládami, které své jednání chrání útočným chováním v rozporu s etikou svobody.

Bod návrhu: 4.b Zrušit všechny obchodní bariéry alespoň ze své strany. Nenapodobovat státy v čele s kolektivisty „sebepoškozování“ vlastních ekonomik a nechránit vlastní zájmové skupiny neschopných výrobců vůči darům ostatních států, pokud některé zboží dotují. Brzo je to vyčerpá a přestane bavit.

Bod návrhu: 4.c Nezpůsobovat hladomory a bídu třetího světa vlastního obyvatelstva kolektivistickým omezováním produkce.

Bod návrhu: 4.d Reformovat bankovní systém, který zatím okrádá a poškozují všechny mimo naše vlády a banky, které z toho profitují.

Bod návrhu: 5 Opatření pro již nastalý konkrétní problém velké migrace.

Bod návrhu: 5.a Zohlednit všechny předchozí východiska a analýzy, aby se odstranili příčiny problému. Státu pouze dovolit to, co se od něj žádat. Ochrany osob nejen před ostatními osobami ale i od různých kolektivistů.

Bod návrhu: 5.b Zavrhnout nesmyslné návrhy kolektivistů odvolávající se na nějaké řešení údajnou legalitou. Pouze ukazují na náš vlastní zmatek v pojetí práva a statusů osob a nerespektování práv osob u nás navzdory tomu, jak se tímto ve světě oháníme. A navíc vždy posilují beztak velkou moc státu nad jednotlivci. Kolektivisté navrhnou to, co umějí bez ohledu na náklady a společenskou situaci:

Bod návrhu: 5.b.i Zavrhnout zpřísnění ochrany hranic. „Vnější koncentrační tábor“

Bod návrhu: 5.b.ii Stejně tak zavrhnout zřizování koncentračních táborů paušálně pro všechny uprchlíky.

Bod návrhu: 5.b.iii Zavrhnou všeobecné omezování konkurence ve všech oblastech nejen pro usedlíky ale i pro uprchlíky.

Bod návrhu: 5.b.iv Pomoc by jim měly poskytovat pouze svobodné osoby a stát tyto svobodné osoby má chránit před případným nespolečenským chováním všech aktérů – usídlenců i uprchlíků.

Bod návrhu: 5.c Podpořit systém založený na tradičních principech civilního práva, který by podpořil motivaci lidí spolupracovat v přátelském duchu, konkrétně mezi starousedlíky a imigranty. Pokud jsou ale znevolnění starousedlíci tak, jak dosud, nebudou mít ochotu objevovat možnosti nové spolupráce a budou spíše vidět v imigrantech konkurenty ve všech oblastech.

Stručné zdůvodnění některých částí návrhu

Z programu je vidět, že dnešní stav je jen dozrávání více jak stoleté praxe Evropy nahrazování liberalismu socialismem. Problémy jsou z lidského hlediska za dané stavu veřejného mínění hodně podobné otrockému smýšlení téměř nemožné. Hlavně nám chybí víra v naší unikátní tradici individualismus a jeho boje s různými kolektivismy, víra v pravdu, svobodu řešit vlastní problémy při dosahování všech možných cílů jednotlivců, spravedlnost a právo, která by mohla přenášet i hory pouhým slovem.

Omezení kolektivistické či hegemónické represe

Je třeba nastolit „panství práva“, které omezuje i vládce.

Represi státu je třeba omezit jen na porušování civilního práva a nepožívat jí pro ochranu zájmů různých zájmových skupin.

Omezením represe státu vůči vlastním obyvatelům a jejich práva na vlastní osobu, soukromý majetek a právo uzavírat smlouvy se omezí uměle vytvořený prostor mimo „legalitu“. Začne spolupráce mezi místními a imigranty.

Například ti, kterým dojdou peníze na další cestu, si bez problému budou u místních vydělat nějakou dočasnou práci. Dneska je to téměř nemožné kvůli úplné kontrole pracovního trhu naší „vrchností“. Podnikatelé by určitě našli a zdokonalili procesy výběrů schopných a poctivých imigrantů. I kdyby měli lidem někteří z nich dělat sluhy a služby či zahradníky, tak se tím naučí jazyk i pravidla liberální společnosti bez nutnosti usídlenec drakonicky vykořisťovat zdaněním či manipulací s měnou.

Zvýší se kvalita a bezpečnost putování sem a zlevní se. Utečenci nebudou zabíjení a okrádání tak jako dnes.

Pokud ale někdo se bude chovat nespolečensky, musí pocítit, že to nikdo nebude tolerovat. Jak to udělat jistě vymyslí Ti nejlepší z nás v konkurenčním prostředí v nově vzniklém právním systému.

Nepřátelé naší civilizace se sem beztak dostanou, jsou navíc často financování možná i z našich daní a navíc z toho budou mít profit dosti otrlí lidé, kteří mají žaludek porušovat pravidla. Kdo ví, ke komu doputuje náš daně, jejich použití je mimo naši kontrolu navzdory tzv. demokratického zřízení. Kolektivisté se nicméně neustále předchází v navrhování zoufalých plánů, jejichž realizace nás bezpochyby dovede do otroctví vůči totalitní vládě.

Znemožnit kolektivistům, aby rozhodovali, kdo bude a nebude směřovat

Zda se, že často veškerý svůj majetek uprchlíci dají různým zprostředkovatelům mimo zákon tak to způsobuje, že k nám přijdou již chudí a my, daňoví otroci a nucení příjemci stále více znehodnocovaných peněz, musíme platit vše od jejich kontroly, zdravotní prohlídky, výživy, ubytování, tepla a zdravotnictví včetně jejich hlídání. A vše bez užitku. Vše by se mohlo pro ně zpoplatnit s tím, že pokud najdou věřitele, mohou si půjčit. Jistě vzniknou mnohde slumy, tak jako vznikaly vždy a všude, když chudé obyvatelstvo se pokouší začlenit do civilizace. Chvilí trvá, než se naučí pohybovat v naší civilizace. A zde je prostor pro pomoc jednotlivců. Každý kolektivisty by měl s pomocí začít u sebe.

Je třeba umožnit, aby jim mohl každý svobodně na jejich cestě sem i zpět může nabízet pomoc jako komukoliv jinému a zároveň jim nabídnout možnost vstoupit na naše pokud možno státem nenarušované trhy.

V tržním procesu většina najde uplatnění a ty, kterým by nepomohl společenský proces, by se teprve řešili asi nějakým byrokratickým a právním či soudním procesem. K tomu ale i my sami musíme poctivěji vyřešit své vlastní problémy, které máme kvůli našim všeobecně přijímaným omylům, protiprávní kolektivistické zvláštnosti a manipulací se svobodou. A nesmíme si plést svobodné osoby s občany patřící určité státní vrchnosti.

Neexistence nespravedlivého kolektivního socialistického sociálního systému sem nebude lákat tolik lidí, ale možnost jejich svobodného zapojení do systému společenská dělba práce jistě přiláká více podnikavých a pracovitých lidí.

Samozřejmě i osoby žijící na Západě budou obohaceni a mít prospěch zapojením imigrantů do svého společenského systému. To je vlastností společnosti, že umožňuje spolupráci všech tak, aby každý mohl získat. Budou mít motivaci vymýšlet nové formy spolupráci a ochrany naší civilizace

založení na individualismu. Slabé osoby v roli občanů nemohou hájit tradiční „evropské hodnoty“ vůči současné legislativě. Mezi ně určitě nepatří povinná „solidarita“ o které neustále blábolí představitelé EU i našeho státu.

Jak imigrantům ukázat individualismus v praxi a dát jim vzor

Ti imigranti, kteří se časem vrátí nebo začnou navštěvovat domov, budou mít snad pozitivní zkušenosti se společenskou dělbou práce v kapitalismu a mohou zkoušet zmírnit problémy vlastních komunit i se svými úsporami. Navíc mohou mít úspory, které mohou investovat doma, kde určitě uvidí, na rozdíl od Evropanů a Američanů, plno ziskových příležitostí. Tím se bude snižovat rozdíl mezi námi a jimi a postupně zmizí jak duch válka a nepřátelství, tak i ekonomické důvody se stěhovat ze zoufalství.

Nebudou mít důvod se bát nás opustit s tím, že je sem zpět opět nepustíme. Tím omezíme nutnost „pomáhat“ těmto ohniskům problému dalšími nespravedlnostmi, kde oprávněně nemáme důvěru místních. Před tím naši kolektivisté ubližovali a byli nespravedliví. Zároveň podpoříme obchod mezi námi a jejich domovy tam. A tam, kde proudí zboží a svobodní lidé, nebudou pochodovat armády a nepřátelé.

Výsledkem realizace tohoto náročného a odvážného plánu bude nejen návrat skutečných západních hodnot do Evropy a Severní Ameriky, ale rozšíření prostoru společenského chování a tedy i míru. A za mír lidé byli vždy ochotni platit tribut těm, kteří mír umí zajistit.

Závěr

Žádnou změnu není možné provést bez toho, aby lidé věřili smyslu změny. Pouze změny myslí u většiny umožňuje změnit veřejné myslí a tím i nenásilně změnit politické programy politiků. K osobní změně smýšlení se v bibli, jejíž základní znalost by měla být u Evropana samozřejmostí, se říká pokání. Co to znamená?

1. Litování toho, co se s naším schválením stalo zlého.
2. Hledání království přátelského společenství svobodných osob respektující svobodu druhých a spravedlnost toho království. Vše ostatní bude přidáno pro nás dnes nepřijatelným způsobem. Tedy spontánně a jakoby zázrakem samo.
3. Dále to znamená pro každého, kdo pochopil a přijal naše evropské principy, aby zvěstoval slovem i skutky radostnou zvěst o království harmonie a spravedlnost.
4. To znamená začít vzdělávat „apoštoly“ této dobré zprávy – evangelia. Samozřejmě pouze na bázi individualismu a skutečného liberalismu.

Měli bychom za každým našim návrhem říci něco podobného, co říkal Cato starší na konci každého svého projevu:

*„Ceterum (autem) censeo socialismum esse delendam“
Ostatně soudím, že socialismus musí být zničen.*